

**Správa z medzinárodného školenia posudzovateľov hydiny
Entente Européenne d'Aviculture et de Cuniculture EE
17.-18.september 2016 Sursee /Švajčiarsko**

Medzinárodné školenie posudzovateľov hydiny patrí medzi veľmi dôležité akcie poriadané členskými krajinami EE. V roku 2016 sa školenie opäť konalo spolu s holubiarmi v mestečku Sursee vo Švajčiarsku. Hostiteľom bol Švajčiarsky zväz Kleintiere schweiz a jeho sekcie Rassegeflügel Schweiz. Spolu bolo prítomných 80 účastníkov .. A to nielen po praktickej stránke ale i po organizačnej. Za Český svaz chovateľů sa školenia zúčastnili: Nedělka Václav, a Žuffa Peter, ktorý spolu s Petrom Krajčírom reprezentovali i Slovenský zväz chovateľov

V úvodnom príhovore **predseda sekcie hydiny EE Dr. Andy Verelst** srdečne privítal všetkých účastníkov. Vyjadril potešenie s účasťou delegátov z 16 členských krajín, a taktiež privítal i ako hostí členov chovateľského spolku z Turecka, ktorý v súčasnosti združuje asi 1,5 milióna chovateľov. Chovateľstvo v Turecku v našom ponímaní naberá na veľkých obrátkach. Upozornil že počas školenia bude tlmočenie do Francúzskeho a Anglického jazyka. Vo svojom príhovore sa vrátil k minulému roku. Bol to veľmi intenzívny rok „Kde bola naj akciou školenie posudzovateľov v Saint Avold a Európska výstava v Métach. Vo svojom príhovore so sklamaním vyjadril, že napriek školeniu v Saint Avold a školeniu pred výstavou nebola príliš dobrá odozva, a bolo niekoľko chýb pri hodnotení. „To je škoda“, pretože účastníci výstavy očakávali „profi“ hodnotenie. Vyjadril však nádej že v Herningu už k takejto situácii nepríde a EV dopadne lepšie. Hodnotenie ale bude opäť na účastníkoch. Ako povedal Dr. Verelst najzákladnejšou výzvou a najdôležitejšou prácou sekcie bude vzdelávanie. S tým súvisí i téma poriadania školení. Videli sme že v rakúsku bolo i veľa nových krajín. Často krát je však počet účastníkov bohužiaľ nižší z dôvodu vysokej ceny účastníckeho poplatku. Tu sa musí tiež hľadať riešenie. Na záver príhovoru poprial Dr. Verelst úspešné školenie a odovzdal slovo predsedovi Európskej štandardnej komisie (ESKG), ktorý školenie ďalej viedol.

Urs Lochmann predseda ESKG srdečne privítal účastníkov školenia vo svojej krajine. Spresnil organizačné pokyny a program školenia ktorým sa bude školenie riadiť. Prítomným delegátom oznámil, že prezentácie od referentov budú zaslané na mailové adresy. Vo svojom príhovore uviedol že je dôležité, aby sa správy a informácie dostali domov k chovateľskej verejnosti. Urs Lochmann pokračoval svojou správou o činnosti a jednaniach Európskej štandardnej komisie pre hydinu EE. Informoval

o prebiehajúcich uznávacích konaniach ,o zmenách a úpravách v štandardoch ďalších bodoch ,ktoré ESKG rieši počas roka . Školenie pokračovalo podľa bodov programu .

Appenzelský bradáči : referent Andy.Krauchi(CH) . Appenzelský bradáči majú svoj základ v Ruských plemenách s prívom krvi domácich kúr v hornom taliansku . Plemeno bolo v roku 1850 takmer vyhynuté . Následné obnovenie začalo v roku 1870 cez pána Züsta z Wolfhaldenu, kde bolo jasne povedané ,že brada a ružicový hrebeň sú bezpodmienečné . Je to kura gazdovského typu, s váhou u kohúta 2-2,3 kg a u sliepky 1,6-1,8 kg ktorá je vďaka bohatej brade a ružicovému hrebeňu veľmi odolná voči poveternostným podmienkam . Z hlavných plemenných znakov sa musíme zamerať na stredne veľkú ale silnú hlavu s bohatou bradou a ružicovým hrebeňom . Trup , musí byť silný , obdĺžnikového tvaru , nie však príliš dlhý . Ramená by mali byť široké , prsia plné a zaoblené viditeľne vyššie nesené . Chrbtová línia musí mierne klesať k zaoblenej línii sedla s prechodom do široko nasadeného nižšie neseného chvosta so širokými kosiermi . Dôležité sú nohy ako celok, ktoré by mali byť tvorené dobre vyditelnými holeňami a stredne dlhými neoperenými behákmi tmavomodrej až čiernej farby . Operenie je veľmi široké skôr kratšie ale tesne prilahlé .Ako hrubé chyby musíme hodnotiť : Úzke ramená, úzky chrbát ,úzke alebo nízko nesené prsia, Zvesené krídla, príliš nízko nesený alebo naopak príliš vysoko nesený chvost ako aj úzko nasadený chvost. Veľkou chybou je i úzky a príliš vysoký postoj ako aj hrubé a operené beháky . V pozícii hlava musíme trestať chýbajúcu bradu . Hrubými chybami v operení sú príliš bohaté a kypré perie, úzke dlhé alebo vlasové perie ,silná fialka a samozrejme zabelené letky .Uznané sú farebné rázy: Čierna, modrá s lemami a jarabičia .V roku 1996 boli vyšľachtené a uznané i zdobené

Brahmanka – referent Žuffa Peter.(SK) V rámci prezentácie bola prítomným delegátom predstavená história a vznik plemena pochádzajúceho z Ázie a následne došľachteného v Amerike a Európe .

Pri vzniku plemena boli dôležité požiadavky na : Majestátny vzhľad, veľký telesný rámec, bohaté operenie a kvalita mäsa . V zásade sa jedná o silnú masívnu ,ale nie hrubú kuru

s výnimočnou veľkosťou ,veľmi širokou kostrou ,majestátnym držaním tela ,širokým postojom ,plným operením behákov a napriek tomu jemnými časťami hlavy s trojradovým hráškovým hrebeňom . Toto nie je len chovateľský cieľ ale i realita . Typická brahmanka musí mať pri pohľade z boku pomer výšky k dĺžke 4/3 a pri pohľade z pred pomer výška a šírka 4/2.

Všetky časti tela musia tvoriť jednu harmonickú figúru .Brahmanka nie je žiadna tučná Kočinka, lebo dlhohá

Langšanka. Trup u kohúta musí byť široký a hlboký, zo všetkých strán zaoblený trup zase v pomere dĺžka výška 4/3 u sliepky taktiež plný široký a hlboký s plným bruchom vodorovne nesený .U trupu hodnotíme : Tvar, veľkosť ,uhol nesenia trupu, šírku ,dĺžku a hĺbku trupu, chrbtovú líniu ,tvar prs , sedlovú líniu a nasadenie a tvar chvosta . V tejto pozícii sa vyskytujú problémy zo slabou líniou prs až takmer ploché prsia , a nevýrazná spodná línia u sliepok .Chrbtová línia nie je plynule stúpajúca ,ale často krát plochá s lomom v línii sedla

V pozícii hlava sa zameriavame na jej veľkosť ,ktorá by nemala byť veľká v pomere k telu je malá ,čo platí i o lalokoch . Výrazné nadočnicové oblúky jej dávajú zachmúrený výraz . Samozrejme ,že najdôležitejším je hrebeň a jeho tvar . Tu požadujeme pravidelný , opäť nie príliš veľký trojradový hráškový hrebeň bez trňa .

V ďalšej pozícii sa zameriavame na nesenie krídiel ,ktoré je veľmi častým problémom nielen u tohto plemena . Poloha krídiel sa požaduje paralelne s osou trupu . Konce letiek by mali byť schované pod sedlovým závesom .Pri posudzovaní tejto pozície musíme voliť správnu formuláciu slov . V prípade optimálneho držania krídiel volíme v kolónke prednosti formulácie ako : Výborné , optimálne ,veľmi dobré nesenie krídiel . Pri miernom poklese krídiel alebo stave ak krídla

v priebehu hodnotenia klesajú volíme formuláciu do kolónky „ želania „ : Vyššie nesené krídla .Pri neštandardnom nesení krídel volíme

formulácie : nízke nesenie krídiel ,veľmi nízke nesenie krídiel . Veľmi častou a hrubou chybou sú tzv.nožnicové krídla .

V pozícii chvost sa zameriavame na jeho plynulé nasadenie v chrbtovej línii ,jeho tvar pri pohľade z boku keď má tvoriť plný a jeho tvar pri pohľade z vrchu a zo zadu . Chvost Brahmánky je krátky mal byť uzatvorený len dva vrchné kosiere sú v najvyššom bode mierne rozdelené . Najvyšším bodom chvosta je vrchný oblúk hlavných kosierov . Veľmi častým problémom je príliš strmo stúpajúci chvost až veveričí, čo je vyradujúca chyba , a príliš otvorený chvost čo veľakrát korešponduje z narušenou štruktúrou operenia .

Pri hodnotení nôh ako celku sa zameriavame na dĺžku holení a beháhov, ktoré by nemali byť príliš dlhé . Postoj ale musí byť široký pevný . Beháky musia byť bohato operené ako aj vonkajšie a stredné prsty čo tvorí výrazné papuče .

Operenie je bohaté nie však tak nadýchané ako Kočinka . Najproblematickejšou je oblasť sedla a oblasť bokov ,kde je perie mnohokrát veľmi bohaté až z náznakom alebo výskytom podušiek, čo je nežiaduca chyba ,ktorá súvisí s podielom krvi kočiniiek .

V prezentácii boli detailne popísané a zobrazené všetky pozície v optimálnom stave a i s vyskytujúcimi sa chybami .Taktiež boli predstavené a popísané farebné rázy ,ktoré sú už uznané v EE ale aj tie v jednotlivých krajinách a v procese šľachtenia .

Ďalšou témou bolo opäť domáce švajčiarske plemeno **Apenzelský chocholáč, plemeno, ktoré prezentoval Andy Krüchi (CH)**. Referent predstavil históriu plemena ktoré vzniklo v kantóne Appenzel. Jedná sa o kuru menšieho telesného rámca, ahkého typu, s typickým špicatým chocholom tvaru rímskej prilbice a malým rožkovým hrebeňom. Požaduje sa valcovitý trup, ktorý je markantný najmä u sliepok. U kohúta je línia prs mierne zodvihnutá a naopak línia širokého chrbta je klesajúca z ktorej v znateľnom uhle stúpa široký vejárovitý chvost. Holene sú iba mierne vystupujúce nie príliš dlhé. Beháky taktiež stredne dlhé skôr jemnejšie bridlicovej farby. Hrubými chybami, ktoré sa musia výrazne postihovať je trojuholníkový trup, úzky chrbát, príliš ploché alebo úzke prsia, nízko nesené krídla. Nízko nesený, špicatý, alebo úzky zopnutý chvost. Príliš veľký, hrubý, a rozvetvený hrebeň (viacero rožkov). málo výrazné nozdry, a v neposlednom rade príliš hlboký alebo úzky postoj a operené na beháky.

Školenie pokračovalo plemenom **zdrobnená Vlaška**, ktoré prezentoval **Andreas Klein (D)** Plemeno, ktoré nemusíme zvlášť predstavovať. Prednášajúci sa najskôr zmienil o pôvode plemena, ktoré bolo vyšľachtené v Anglicku a došľachtené v Nemecku. Prvýkrát bolo predstavené na výstave v roku 1920 na Berlínskej výstave zdrobnenej hydiny kde ho predstavil priekopník chovu zdr hydiny p Schumann. Prvý bol vyšľachtený jarabičí farebný ráz. Hlavnými cieľmi šľachtenia boli: Znáška, rýchle operenie, včasná dospelosť, zhánlivosť krmiva vo výbehu a odolnosť.

Referent predstavil hlavné plemenné znaky a ciele na ne kladené. Typ hovorí o živej, pritom dôvernej, elegantnej zdrobnenej kure, s hrdým držaním tela a plynulými líniami. Eleganťnosť plemena je tvorená trupom, ktorý by mal byť dlhý; štíhly valcového tvaru s plnými, vpred vyčnievajúcimi plnými a širokými prsiami ktoré by mali byť vyššie nesené. Línia brucha sa požaduje plná, zaoblená, dobre vyvinutá, čo korešponduje z dobrou znáškou u kuríc. Ramená sú široké plne zakryté bohatým krčným závesom. Chrbtová línia by mala byť tiahla široká elegantne prechádzajúca cez sedlo do dlhého širokého chvosta s bohatými kosiermi u kohúta a dlhším zopnutým chvostom u sliepok. Krídlo: dobre vyvinuté; zopnuté, pevne prilahlé, nie vyčnievajúce z línie trupu; Hlava taktiež dotvára eleganciu a harmóniu tohto plemena. Tá by mala byť mierne podlhovastá, s oranžovočervenými živými očami a stredne

veľkým pravidelne rezaným hrebeňom s nie viac ako 5 zubami . Veľkosť hrebeňa a lalokov musí byť veľkosťou v harmónii s veľkosťou tela . U zvierat s ružicovým hrebeňom musí byť tento jemne perlený . Tvár: je hladká červená dobre prekrvená s kontrastnými bielymi ušnicami . Holene sú iba mierne vystupujúce s prilahlým operením a spolu so stredne dlhými behákmi a nie príliš vysokým postojom dodávajú plemenu jeho eleganciu .Pri hodnotení si musíme všimnúť odchýlky ktoré sa musia bezpodmienečne postihovať a ktoré posúvajú jedinca do triedy uspokojivá .Príliš krátky a plný trup . obdĺžnikový trup ,ploché prsia, príliš nízky alebo naopak vysoký postoj, príliš bledé beháky ,Príliš vysoko alebo príliš nízko nesený chvost, zvesené krídla, červeno lemovaná alebo prečervená ušnica ; priveľký alebo príliš malý jednoduchý-hrebeň u kohútov; Zvlnený alebo stojaci hrebeň pri sliepke. Veľmi hrubý alebo nesprávne tvarovaný ružicový hrebeň,; vysoko nesený trň .

V rámci prezentácie boli predstavené ideálne zvieratá a zvieratá s vyskytujúcimi sa chybami a inštruktážou na ich hodnotenie.

Ďalšia prednáška bola na tému **divoká kresba u kury, ktorú viedol Dr. Andy Verelst. (B)**

Vo svojej prednáške sa zameral na rozdelenie farebných rázov na základe divokej kresby a ich špecifiká V základe bol popísaný divoký ráz, ktorý je snáď najlepšie popísaný v štandarde u nemeckých malých kúr . Kohút: hlava čiernohnedá , krčný a sedlový záves hnedočervený s čiernou stvolovou kresbou; ramená a chrbát

a kryt krídel tmavo hnedý ; Ručné letky čierne ,úzky hnedý lem na vonkajšom okraji sa toleruje . s hnedým vonkajším lemom; Ramenné letky sú na vnútorná zástavici a na koncoch čierne, vonkajšia zástavica hnedá, čím tvorí krídlový trojuholník; Krídelné krovky; sú hlboko čierne so zeleným leskom . Prsia,chvost ,holene a perie okolo kloaky sú taktiež čierne so zeleným leskom

Sliepka: Hlava tmavohnedá . Krčný záves čierny s jemným úzkym červenohnedým lemom ; Perie krytu (na chrbte, v sedle, v kryte chvosta a na štítoch krídel je tmavo hnedé so svetlejšími ostňami a s veľmi výrazným čiernym, zeleno lesklým korenením a čiernym koncovým lemom. Perie na prsiach je gaštanovohnedé po stranách s tmavším zašedlým odtieňom .Holene čierno hnedé; brucho čierno šedé. Chvost je čierny ,horné kryt chvosta s korenením .Hrubé chyby : U kohúta je to predovšetkým príliš svetlý krčný a sedlový záves ,čierne ramená a kryt krídel ,ako aj chýbajúci alebo nečistý trojuholník. Lemovanie na prsiach a holeniach . U sliepok je to Zašedlá farba operenia pláštá , vyskytujúca sa vlnitá kresba , výrazne čierna farba okraja pera ,príliš široký a svetlý lem v krčnom závese, chýbajúca ostienková kresba ,výrazný hrdzavý tón v kryte krídel, príliš svetlé a nečisté prsia . pri oboch pohlaviach chýbajúca alebo melírovaná stvolová kresba v závesoch a zábeli .

Následne Dr.Verelst rozobral ďalšie jednotlivé modifikácie divokej kresby :divosfarbené , jarabičie, hrdzavo jarabičie , divo hnedé, zlatokrké , zlatosfarbené s ich striebornými ,oranžovými zosvetlenými alebo kombinovanými mutáciami .

Školenie pokračovalo plemenom „**Vranohlávka**“ ktoré prezentoval dlhoročný špecialista

Martin Wyss. (CH) Plemeno s prvotným vzhľadom bojových kúr avšak s figúrou silnej elegantnej hospodárskej kury . Je veľmi dôverčivá a nesmierne krotká napriek tomu živá .

Podľa prednášajúceho sa jedná o figurálnu kuru . Hlava, ako už bolo povedané je čiastočne bojového výzoru , pomerne malá ale elegantná s orechovým hrebeňom všetky jej časti sú jemnej štruktúry červenej farby ..Silný krk s bohatým závesom prechádza najmä u kohúta do pretiahnutého silného po celej šírke širokého trupu so širokými ramenami a výrazne vyššie zodvihnutými plnými prsiami . Chrbtová línia je stredne dlhá tvoriaca plynulý oblúk prechádzajúci cez sedlo do chvosta . Línia prs a brucha je v takmer identickom oblúku . Krídla sú silné a dlhé požaduje sa, aby boli konce schované pod bohatým sedlovým závesom . Chvost značne dlhý dlhý nie príliš vysoko nesený len mierne otvorený otvorený, avšak napriek tomu plný zo širokými plynulo ohnutými kosiermi .

Konce kosierov by mali smerovať k telu . Čiastočne bojový výzor dodáva i široký postoj so silnými a čiastočne vyčnievajúcimi holeňami a nie príliš dlhými behákmi . Operenie na celom tele je dobre prilahlé .U sliepky sú kladené takmer rovnaké požiadavky až na pohlavím podmienené znaky . Trup je plnší a vodorovnejšie nesený s takmer priamou len mierne stúpajúcou chrbtovou líniou .Hrubé chyby ktoré zaraďujú zvieru do triedy uspokojivá sú najmä: krátke, nemotorné alebo úzke telo, klenutý chrbát ako u Malajky; vysoko nesený alebo riedky chvost s príliš úzkymi kosiermi, nízky postoj, zvesené krídla, hrubá alebo úzka hlava, príliš jemné perie , alebo perie s bohatou podsadou .

Francúzske plemeno **Gournay** nám predstavil **Pierre-Alain Falquet(CH)**. Jedno z najstarších Francúzskych plemien s pôvodom v Normandii chované predovšetkým pre úžitkovosť s históriou už od roku 1800. Najviac rozšíreným je čierny bielo bodkovaný farebný ráz .Je to stredne veľká elegantná kura pretiahnutého valcovitého tvaru so stredne vysokým postojom . S hmotnosťou u kohúta min2,5 kg a u sliepky

min 2 kg . Hlava je stredne veľká široká značne masívna s jednoduchým hrebeňom dlhšími lalokmi a malými oválnymi bielymi ušnicami . Požaduje sa masívny valcovitý trup široký v ramenách ,s dlhším a pokiaľ možno širokým chrbtom ktorý mierne klesá smerom do zadu kde cez sedlo prechádza v znateľnom uhle do širokého stredne vysokého plného chvosta so širokými kosiermi . Prsia sú dobre utvárané široké .To platí i o dobre vyvinutom a zaoblenom bruchu najmä u sliepok. Holene nie sú veľmi viditeľné skôr kratšie . Beháky sú iba stredne dlhé skôr jemnejšie mäsovo sfarbené s tmavým mramorovaním . Operenie je bohaté ,husté avšak v žiadnom prípade nesmie vykazovať podušky v sedle ani na holeniach ,takže je dobre prilahlé .Hrubou chybou je typ ľahkých plemien ,Vysoký postoj ,nevýrazné prsia a brucho alebo naopak hrubá konštitúcia

Sobotný program bol maximálne vyčerpaný . teoretické referáty boli doplnené praktickými ukázkami na privezených zvieratách .

V nedeľu pokračoval program prednáškou o plemene **Onagadori** ,ktorú mal **Urs Lochmann** (CH). Prednáška bola rozdelená do niekoľkých bodov :Pôvod: Tu prednášajúci obširne začal z pôvodom dlhochvostých plemien ,keďže takmer všetky majú svoj pôvod v Japonsku . Podľa Tanaku sa delia na 3 skupiny . Plemená dlhochvosté (Longtaile Breed) čo sú plemená ktoré nepreprechajú to znamená že perie v chvoste a v sedlovom závese z vekom neustále rastie . (Onagadori). Plemená čiastočne dlhochvosté (Sub longtaile Breed) .Kde niektoré perá napriek prchnutiu vekom získavajú dĺžku . (Totenko, Shokoku, Phönix ...)A poslednou skupinou plemená s normálnym krátkym operením.(Shorttailbreed) . čo sú plemená s normálnou dĺžkou pier a pravidelným prchnutím (všetky ostatné plemená) História vzniku plemena je v dávnej minulosti .Bližšie údaje sú zhruba z doby pred 1000 rokov z Japonska keď sa hovorí o dlhochvostých kurách z Indonézie .

Prvé popisy s prízvukovaním na plemenné znaky sú z priebehu 19 storočia . V roku 1952 bol v Japonsku na vzdania vďaka vydaný zákaz exportu do zahraničia . Pribuznými plemenami sú .Shokoku ,Phönix a Totenko .Ďalšia časť prednášky bola zameraná na Plemenné znaky Onagadori kde sa požaduje :Štíhly postava ,ktorá zľahka klesá smerom dozadu . Hlava je stredne veľká s hladkou červenou tvárou s bielymi ušnicami . Pri starších zvieratách je tvár bledšia ,a čiastočne prebelená sa taktiež toleruje . To platí i pri čiastočne prečervenelej ušnici .Veľmi dlhý krk s bohatým závesom siahajúci až do polovice chrbta prechádza do štíhleho smerom dozadu klesajúceho trupu . Oblasť sedla je plynulá s plným veľmi dlhými úzkymi perami sedlového závesu ,ktorý v priebehu života kohúta prepřcha iba čiastočne .V sedle je plynulo nasadený veľmi dlhý a bohatý chvost . S výrazne dlhými chvostovými perami . Počet kosierov a kormidlových pier je veľmi variabilný . Čím je pier viac a čím sú perá dlhšie tým lepšie ,a tým je zvieratá vzácnejšie Ročne môže perie narásť i 90 cm .

Čiastočne špirálovité perie v závese a kosieroch sa toleruje . Operenie trupu je úzka dlhé s veľmi malým podielom páperia .Sliepka je štíhlejšie postavy s dlhým zopnutým chvostom .Je takmer identická so sliepkou fenixky .Má však výrazne predĺžené perá krytu chvosta a horné kormidlové perá . Čistota farby operenia má vedľajší význam .(často krát sú u sliepok svetlé prsia) Hrubé chyby : Ťažkopádna figura,príliš nízky postoj ,krátke alebo príliš široké perie (hlavne v závesoch . Slabá tvorba operenia v sedle a chvoste Chýbajúca dĺžka chvosta u starších kohútov , Viac ako cez polovicu prečervenala ušnica . Pri hodnotení kladieme doraz na dĺžku a charakter operenia najmä pier sedla a kosierov .Záverčné zhrnutie u Onagadori znie: Dlhé úzke a bohaté závesy, Chvostové perá musia byť v "púzdre" pevne osadené ! Čiastočne špirálové perá chvosta a závesov sa tolerujú . Farebné odchýlky majú vedľajší význam .Pri viacročných kohútoch je svetlá tvár tolerovaná . Farba behákov je bezvýznamná . Prednáška bola doplnená o fotografie s vyobrazením vynikajúcich zvierat ako aj chovateľských zariadení . Taktiež bola prednáška doplnená praktickou časťou na prinesených zvieratách .

Referát o plemene **Sebright** viedol **Martin Wyss (CH)** Sebritky –pôvodné malé plemeno

okrasného vzhľadu vznikli okolo roku 1800 v Anglicku. Vyšľachtil ich Sir John Sebright, anglický šľachtic a poslanec. Zo štandardu vieme,že kohút a sliepky sú takmer identické vďaka slepačiemu periu u kohúta . Napriek malému telesnému rámcu je to veľmi kompaktná v ruke“ plná kura s výrazne klenutými prsiami

a zaoblenými líniami .Hlava je guľatá s výraznými tmavými očami ,ružicovým nie príliš hrubým hrebeňom ,ktorý je v prednej časti širší a smerom vzad sa zužuje do rovného stredne dlhého zaobleného a od tylu odstavajúceho trňu . Hrot krátkeho zobáka , spodná časť malých lalokov a koniec trňa tvoria kruh . Krátky ale silný a výrazne oblúkovitý krk prechádza do výrazne oblúkovej krátkej línie chrbta a sedla ,ktorá tvorí otvorenú lýru . Línia prs je výrazne plná a oblúkovitá ,ktorá prechádza do menej vyvinutého brucha .Kridla sú výrazne nízko nesené z veľkej časti pokrývajú kratšie holene ,ale nemôžu sa dotýkať zeme . Chvost je široko nasadený výrazne vejárovitý so širokými a na koncom zaoblenými perami , Postoj je stredne vysoký s jemnými behákmi väčšinou šedej farby .

Vrchol hrebeňa , konce chvosta a špičky prstov tvoria v optimálnom prípade taktiež kruh.

Operenie je na celom tele skôr tvrdšie ,podľa možnosti širšie . každé pero musí byť na konci guľaté . Každý farebný ráz musí byť dvojfarebný to znamená základná farba a čo najviac kontrastný a ostrý lem .Dôraz kladieme na figurálnosť jedinca ,a charakter operenia .ktoré musí byť čo najširšie a na koncoch oválne (viz.obr) Hrubými

chybami sú : príliš krátke, špicaté alebo kopijovité perá ,hrubá hlava , Výrazné priehlbiny na hrebeni ,biele ušnice , svetloružová farba tváre a hrebeňa a svetlá farba prstov .

Prednáška bola doplnená o fotografie s vyobrazením štandardných zvierat a detailov plemenných znakov v správnej forme a s chybami . Taktiež bola prednáška doplnená praktickou časťou na prinesených zvieratách .

Posledným plemenom školenia bolo plemeno **Ohiki** , ktorú viedol **Uli Freiburger**

Plemeno známe v Japonsku už koncom EPOCHY Edo (1600 -1868)V Európe sa prvá zmienka traduje od januári 1921 keď ich popísal doktor Trübenbachom. Prvé zvieratá boli importované celkom náhodou s Chabo u grófa Welczek z Labandu (dnešné Poľsko). Následne boli mylne interpretované a mali byť pôvodne použité na oživenie krvi Fenixiek v Berlínskej ZOO . Tam však bohužiaľ skončili bez potomstva .

Uznanie tohto plemena v *Nemecku je od roku 1997 priekopníkmi chovu bol Wolfgang Vits z Marburgu a Knut Röder z Lingen.

Následne si Ohiki dobili ďalšie európske krajiny a v roku 2001 bol v Nemecku založený medzinárodný klub Ohikis. ,ktorý každoročne v apríli až v máji poriada špeciálnu výstavu .

Pri plemene sa kladie dôraz na hlavné plemenné znaky kde dominuje predovšetkým: Nízky postoj, rozvolnené operenie na bruchu , bohatý sedlový záves a bohato operený a dlhý chvost ktorý tvorí „ bohatú vlečku“ Oblúkovitý prechod chrbta cez sedlo do chvosta „Rückenschwung“ .výrazné časti hlavy . U sliepky sú požiadavky na typ takmer zhodné s kohútom . Nízky postoj, rozvolnené operenie na bruchu ,dlhšie a spustené krídla ,pretiahnuté telo a chvost „čiastočne rozvolnené sedlo a kryt chvosta , Typická oblúková línia chrbta a sedla .“ Trup je široký ,skôr stredne dlhý so širokými plnými mierne predstavenými prsiami, plným bruchom a typicky klesajúcou líniou chrbta . Široké ramená sú prekryté bohatým krčným závesom ,ktorý pokrýva i časť chrbta . Sedlo je veľmi široké zase s bohatým až na zem siahajúcim závesom . Chvost, ako je spomenuté už v základom popise je bohato operený ,široký a dobre zaoblený, veľmi nízko nesený. Veľmi dlhé a úzke kosiere siahajú až k zemi a tvoria typickú vlečku . Krídla sú veľké ,dost' hlboko spustené ,tak že špice letiek sa takmer dotýkajú zeme . Hlava je vzhľadom k telu stredne veľká s červenou hladkou tvárou

,a nie príliš veľkými kruhovými až oválnymi ušnicami bielej až nažltkej farby . Laloky taktiež nie sú príliš veľké mali by byť skôr kruhové a hladké . Oči sú oranžovo červené ,veľké a tzv. živé . Zobák je stredne dlhý rohovinový .Vzľadom k malej figúre sú i holene podstatne kratšie , a sú skryté v bohatom operení brucha . Beháky sú silné ,skôr kratšie , ale v žiadnom prípade krátke (ako u šabo) . Sú hladké neoperené - vrbovo zelenej farby u kohútov s ostrými ostrohami. Stabilitu zaručujú stredne dlhé dobre vystreté prsty. O operení sme hovorili v úvodnej časti ako o jednom z najdôležitejších plemenných znakov .Je plné skôr mäkké ,ale dobre prilahlé ,Letky sú dlhé a pevné ,Okrasné perie (závesy) sú dlhé ,úzke a ohybné .Ako na koniec zhrnul prednášajúci :Čistota farby a kresby hrá v prospech typu, tvaru, a utváraníu operenia vedľajšiu úlohu .Základnou požiadavkou a cieľom je upevnenie typu a tvaru tela u oboch farebných rázoch. Najdôležitejší je celkový dojem .

V priebehu druhého dňa školenia bolo d'alším kolegom posudzovateľom, ktorý splňali podmienky udelená „ hodnosť“ posudzovateľ EE . Z našej delegácie to bol priateľ Václav Nedělka ml. z ČSCH .

Na záver školenia sa prítomným opäť prihovoril predseda sekcie Dr.Verelst ,poďakoval referentom za vyčerpávajúce prednášky, účastníkom školenia za disciplínu a pozornosť . Organizátorom poďakoval za dôkladnú prípravu a zabezpečenie zvierat k praktickej časti . Prítomným šťastný návrat domov a úspešnú výstavnú sezónu .

Čo dodať na záver .Školenie bolo organizačne veľmi dobre pripravené, referenti s pripravenými prezentáciami a i na prinesených zvieratách odovzdali množstvo informácií,ktoré sa musia dostať medzi chovateľskú a posudzovateľskú verejnosť .

*Správu spracoval : Žuffa Peter
Stály delegát ČSCH a SZCH pri EE.
Člen Eurupskej štandardnej komisie pre hydinu EE*